

[Arbejds- og Socialministeren.]

Aar —, er det i og for sig ikke en Udvandring, der er foregaaet paa legal Vis gennem Anvisningskontorerne. Jeg tror, jeg tør paastaa, at langt den overvejende Del af de Danske, der har taget Beskæftigelse i Sverige, er unge Mennesker, og det er unge Mennesker, som har søgt ud med Henblik paa deres Uddannelse, for at se noget andet. Husk paa, efter 5—6 Aars Indelukthed maa der ganske givet hos de unge være en naturlig Trang til at søge hen til et af de faa Steder, de kunde komme til, nemlig Sverige. Vi har kun grebet ind i et enkelt Tilfælde oppe ved Helsingør, hvor det blev almindeligt, at man rejste over til Helsingborg og tog Arbejde, og der kunde jo være forskellige Forhold med Udvekslingen af den svenske Mønt, som gjorde det ønskeligt, at man havde lidt Kontrol. I det nævnte Tilfælde satte man en Stopper for Rejserne. Men ellers er langt de fleste af dem, der har taget Ophold i Sverige i Sommer, Folk, der er rejst derover uden om Anvisningskontorernes Bestemmelser i Kraft af den Adgang, som man nu har til at rejse mellem Sverige og Danmark. Vi har ogsaa haft den Glæde — jeg kan nævne et bestemt Tilfælde —, at, saa vidt jeg husker, et halvt Hundrede unge svenske Landmænd i Foraaret ønskede at komme til Danmark for at faa Kendskab til dansk Landbrug. Vi var dem behjælpelige dermed, og det er muligt, at der kommer flere ad Aare.

Jeg har ønsket at nævne disse Ting, der ikke er fremført som nogen Kritik; jeg har i det høje Folketing under Finanslovdebatten givet Oplysning om disse Forhold, og saa fandt jeg det naturligt at supplere Oplysningerne her for at vise, at der ikke i Konventionen ligger noget, som kan være til Skade for os. Vi ved heller ikke, hvordan Forholdene kan veksle med Hensyn til Beskæftigelsen, og et fælles-nordisk Arbejdsmarked vil jo under Arbejdsløshedsperioder i et af Landene altid være af Værdi for de Lande, der har for lidt at bestille. ☞

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Forsvarsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Lods væsenet af 17. April 1916 med senere Ændringer.

Jeg giver Ordet til den højtærede Forsvarsminister, for at han kan fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg skal have den Ære for det høje Lands-ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov om Lods væsenet af 17. April 1916 med senere Ændringer.*

Forslagets Tekst er ganske kort, idet den kun gaar ud paa at lade en enkelt Bestemmelse i Lovens § 41 udgaa. Denne Bestemmelse maa jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse have Lov at citere, idet jeg beder ærede Medlemmer om at holde sig godt fast i Stolene, naar de støder paa Udtrykket Lods i saa mange forskellige Afskygninger som i dette Stykke. Det hedder i dette Stykke, som jeg fore-
slaar skal udgaa:

„Naar der under Udførelsen af en Farvandslodsnings af en Lods fra et Farvandslodseri lodses forbi et andet Farvandslodseris Station, skal det Lodseri, hvis Lods har lodset forbi det andet Lodseris Station, tilbagebetale dette Lodseri 50 pCt. af Lodspengene for Strækningen fra den forbilodsede Station indtil Lodsningens Endepunkt, dog ikke ud over Grænsen for denne Stations Lodsningssomraade.“

Det lyder maaske meget indviklet, men naar først man faar sat sig virkeligt ind i de forskellige Kombinationer, hvori Ordet Lods og lodse er anvendt, er det nu slet ikke saa svært endda. Det drejer sig altsaa om en Ændring af et Punkt i Lodsloven, nemlig angaaende de saakaldte Farvandslodninger, det vil sige de gennemgaaende Lodninger fra Skagen eller Kattegat til Østersøen og omvendt, og denne Ændring har faktisk kun Interesse for de tre Lodserier i Frederikshavn, Helsingør og Nyborg, idet det er ved Nyborg, at Forbilodsningerne sker. Bestemmelsen i Lodsloven paa dette Punkt har den ensidige Virkning, at Helsingør Lodseri og Frederikshavn Lodseri i Henhold til den Bestemmelse, jeg har citeret, skal afgive en ikke uvæsentlig Del af deres Indtægt ved gennemgaaende Lodsnings i Store Bælt forbi Nyborg Lodseri, og denne Afgift maa efter Omstændighederne betragtes som en Erstatning til Nyborg Lodseri for de Indtjeningsmuligheder, Lodseriet mistede, da man i sin Tid gav de